

78 - 492a

1790. Ἐκμίσθωσις οἰκοπέδου ἐν Πάτραις ὑπὸ τῆς μονῆς
Ὁμπλοῦ,
ἐν 356β, σ. 63 - 64.

(Ἐκμίσθωσις «ὀσπιτότοπου» πρὸς γυναιῖκα «μὲ ἐτήσιον δόσιμον» ἐξ γροσίων ἐτησίως καὶ μετὰ δικαιώματος τῆς μισθωτρίας νὰ κτίσῃ ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου «χαμοκέλλας ἢ ἀνώγειον καθὼς θέλει καὶ βούλεται». Διάρκεια τῆς μισθώσεως «ἐφ' ὅσον ζῇ νὰ κάθηται μέσα ἀνενόχλητος καὶ ἀδιάσειστος, ὁμοίως καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς... μετὰ δὲ τὴν θανὴν καὶ τῶν δύο νὰ μένῃ ὁ μινᾶς ὁποῦ δι' ἰδίων της ἐξόδων ἔκτισεν, εἰς τὴν κυριότητα καὶ ἐξουσίαν τοῦ μοναστηρίου...»).

79 - 498a

1793. Αἵρετοκρισία ἐν Νάξῳ, κατόπιν διαταγῆς τοῦ δραγομάνου
τοῦ Στόλου Κ. Χαντζερῆ,
ἐν 349α, σ. 647 - 648.

«... ἐξοομετ εὐλόγον, ποῶτον, ὅτι ἡ προτεταζομένη τοῦ νεκαφᾶ, ὁποῦ ἡ κυρία Α. (πρώτη σύζυγος τοῦ μακαρίτου Ντ.) ζητεῖ διὰ τὰ παιδιά της, εἶναι πάντῃ ἀνάρμοστος καὶ ἀσυνήθιστος εἰς τὰ νησία μας καὶ κανένα νησί δὲν παραδέχεται τὸ τοιοῦτον μὲ κανένα τρόπον μάλιστα ὁποῦ ἐρωτήθησαν καὶ πολλοὶ προεστῶτες... καὶ ὅλοι ὁμοφώνως καὶ ὁμογνώμως παρακαλοῦν αὐτὸ τὸ λαῦσι τοῦ νεκαφᾶ νὰ μὴν ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐξῆς μεταξὺ τῶν νησίων μας... ἡμεῖς πάλιν δὲν ἐλείψαμεν καὶ τουρκιστὶ νὰ ἐρευνήσωμεν περὶ τοῦ νεκαφᾶ, καὶ εὐρόντες τὴν ἡλικίαν τῶν παιδίων περασμένην ἀπὸ τὴν τάξιν τοῦ νεκαφᾶ, διότι ὁ νεκαφᾶς τουρκιστὶ φαίνεται ὅτι μέχρι τῶν ἑπτὰ χρόνων ἠμπορεῖ νὰ δοθῇ... Ἐπειδὴ ὅμως καὶ ἔφθασε νὰ ἀποθάνῃ πρὸ ὀλίγου ὁ Ντ. καὶ ἔκαμε διαθήκην... καὶ ἐν ἐκείνῃ διατάσσεται τὰ κατ' αὐτὸν καὶ ἀφίρνει εἰς κάθε τοῦ παιδί, ὡς ἐβουλήθη καὶ ἠθέλησε κατὰ τὴν προαίρεσίν του, διὰ τοῦτο ἡμεῖς φυλάττοντες τοὺς ἀνέκαθεν ὅρους καὶ συνηθείας τῶν νησίων μας καὶ βλέποντες ὅτι εἶναι καὶ ἡ διαθήκη εὐλογος καὶ νόμιμος, διότι δὲν ἀφίρνει κανένα τοῦ παιδὶ ἄνευ κληρονομίας... ἔμεινεν τὸ ζήτημα τοῦ νεκαφᾶ παράλογον, μάλιστα δὲν ἠμποροῦμεν κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐγγίξωμεν αὐτὴν τὴν διαθήκην, διότι ὅταν μία τοιαύτη εὐλογοφανὴς καὶ νόμιμος διαθήκη ὅπως οὖν παρενοχληθῇ ἢ ἀθετηθῇ, ἀναστατοῦται τὸ πᾶν, καὶ ὅλον τὸ νιζάμι τῶν νησίων πρέπει νὰ ταραχθῇ, καθότι μέχρι τοῦδε ὅλον τὸ νιζάμι τῶν νησίων καὶ ἡ ἀνάπαυσις στηρίζεται καὶ συνίσταται μὲ τὴν ἀπαράτρεπτον τήρησιν καὶ φυλακὴν τῶν προικοσυμφώνων καὶ διαθηκῶν...».

